

Publicerad 2008-02-12 16:16 av Åsa Gustavsson

Koltrasten och krigaren

Svarta fågel med gula näbben
var har du gömt din bruna fru?
Här skramlar en förbi
i vapenrustning klädd.
Tryggt i ett snår hon sitter still
lyssnar till ditt varningsrop.

Svarta fågel med gula näbben
jag borde vaktat lika bra.
Nu kommer jag från röda fält
röda nu av vallmo och av blod.
Tunga är min springares steg,
tunga är mitt sinnes tankar.

Ropa varning, svarta fågel,
varna med gula näbben.
En krigsman rider förbi .
Inget vet han om sitt hem.
Han borde stannat med sitt svärd
vaktat troget liksom du.

O, mandelblom, o, honungsbi,
mitt sinne fylls av dofter
som minner mig om dig.
O, rosentry, o, dockan min.
Jag är på väg, jag är på väg.
Aldrig någonsin jag lämnar dig för striden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa Gustavsson med Poeter.se id #4330 innehar upphovsrätten